

Thơ và Rượu

*Tay cầm bầu rượu, xách túi thơ
Lững thững lang thang khắp biển bờ
Sóng cùng sóng, nước, trăng và gió,
Để thả hồn hoang với trời mây*

*Ta cầm trong tay bình rượu đầy
Chưa từng nhấp miệng đã thấy say
Ta say vì rượu hay vì thoáng
Bóng dáng xa xa bước lại gần!
Ta phải đâu say vì men rượu
Tình nồng hơi đậm cũng đủ say
Tỉnh say, say tỉnh hương ngây ngất
Vị ngọt của tình, đắng của men!*

*Sao tôi lại bước chân nghiêng
Sao tôi lại thấy đời huyền thuyên chào
Ô hay! sao bảo tôi điên?
Thì ra tôi đã ngã nghiêng với đời
Tôi say, tôi đã say rồi.
Thôi đây cạn nốt chung này với tôi
Tạm dùng men rượu chấy môi
Cùng tôi quên hết sự đời đảo điên*

*Có một buổi rong chơi ngoài cỏ
Tui bỏ quên bầu rượu túi thơ
Chờ bước nhỏ, đi tìm trên cỏ
Ai qua đây lấy mất của tui?
Trả cho tui túi thơ, bầu rượu,
Tui ngâm nga bầu rượu, túi thơ
Giờ mất rượu thơ không còn nữa
Biết làm sao, tui biết làm sao!!!*

Tigon

Viết từ April, 2001 cho đến ngày June 2001